

عنوان مقاله:

چارده روایت

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 13، شماره 41 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مهدی دشتی - دانشیار دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

عشقت رسد به فریادار خود بسان حافظ قران زبرخوانی می درچارده روایت یکی از ابیات مورد بحث در دیوان حافظ که به اصطلاح محلی نزاع است بیت یاد شده است. مشکلی از چند حیث است: ۱. در مصراع اولی گر خود صحیحاست یا ار خودیا ور خود؟ ۲. در مجموعه، بیت را باید قضیه ای شرطیه دانست و معنا کرد یا به گونه ای دیگر ۳. مراد از چارده روایت در مصراع ثانی چیست؟. دراین که نوشتار ما درپی بیان آنیم که اولاً دو ضبط اگر خود و ار خود که به یک معنایند و در شش نسخه اقدام لم پیش از ۸۵۰ ه. آمده اند، بر ضبط ور خود که تنها در یک نسخه آن دوره پیش از ۸۵۰ ه. آمده و شاذ و مشکوک است، ک ترجیح دارد. ک ثانیاً و بر مبنای نکته نخست باید در مجموع بیت را قضیه ای شرطیه دانست و معنا کرد. وثالثاً مراد از چارده روایت، روایات چهارده معصوم علیم السلام است در تفسیر و تبیین قران کریم. امید که این بحث در نظرافتد و راهگشا باشد.

کلمات کلیدی:

حافظ چارده روایت قرآن عشق پیرمغان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1408938>

